

ЗАШТО МРЗИМ ПОНЕДЕЉАК

Да се ја питама пробао бих
са залеђеном тортом

Горан Козић

О нај филозоф што га мој имењак, познати режисер, вода као мечку около добио је тарту у фацу и не могу да кажем да ме је због тога било срамота. Напротив. И њему је био диван дан, диван дан, а и многим Србима који су то видели. Нисам рекао свим Србима.

После чујем да је то овом мотивационом говорнику осма торта у лице током његових турнеја мира и разума!

Шећераш? Посластичар? Зависник? Ко ће га знати.

Да ли сам рекао – турнеја? Кхм, да, хајде да се подсетимо једне (филм „Турнеја”, Горан Марковић, 2008, седео сам на балкону „Сава центра” с целом жутом врхушком, одакле ми, неподобном, карта – не знам!):

Када је ономад министарка просвете хтела да пензионисе Дарвина већинска јавност је хтела да је скрати за главу, што извесно не би била велика штета, међутим појавили су се неки нови елементи који иду у прилог њеној теорији против Дарвинове теорије.

Наиме, Горан Марковић, филмски радник, уверио је научнике и случајну публику да на његовом случају Дарвин не би могао да докаже своје претпоставке. У ствари, нико не би могао да објасни како је од онако дивних родитеља настао такав човек с таквим ставом према сопственој нацији.

Ова карика која недостаје декларисала се мундијалистом још ономад када је изјавила, у сутон једне београдске вечери и једне неспретне власти, како се никад није осећала боље него док је бомбардован Београд.

Ја се, међутим, нисам осећао никад горе него на премијери филма „Турнеја”, нашег кандидата за Оскара.

Парадоксално, али сасвим реално ова номинација по свему је била оправдана и очекивао се срећни исход. Зато што је филм антисрпски, дилетантски режиран с дилетантским сценаријем (такође Горан Мар-

И ја сам се тако осећао, али не због тих речи већ због овација које је филм оправдано зарадио. На премијери, а на премијеру иде елита!

Ја нисам смео да кажем „уа” и зато сам – риба!

Покушавам то овим текстом да исправим.

Филм је прављен као нискобуџетна анегдота чиме га не потцењујем већ подсећам да је „Мед Макс” на исти начин зарадио милионе. Али није био кандидован за Оскара. Зато што се анегдоте не кандидују за Оскара!

Међутим, ова анегдота пледира да има и уметнички дојам и идеолошку потку и намеру да буде истинита, самокритична, катарзична!

Фото: Танјуг/Раде Прелић

мећи крволочног Аркана који садистички убија ратног заробљеника Хрвата, певајући хит своје тадашње супруге а данас удовице, српске мегазвезде Цеце Ражнатовић!

Наравно Горан, а не Сергеј, у номинацију за Оскара уврстио је, осим осуде целог српског народа, и Цецу појединачно, за сваки случај и због бољег утиска...

С гађењем устајем од компа, гурати, имењаче, даље на својој животној турнеји, само напред, против Срба је на други начин ти Оскара можеш добити, видиш само на слици. Само напред ми ћемо се стидети уместо тебе.

Али ако овога пута не успеш мораш и јаче и отвореније да удариш по нама, немој да се женираш, уметност је у питању.

Ово с филозофом добар ти је покушај.

Порука бацачима торти: Пробајте са залеђеном тортом.

Као и мој имењак, и други примаоци себи придају божански значај и петљају се у свој посао о коме немају појма. Тако и бивша уредница „Политике” у опозиционом недељнику прозива изабраног председника што није решио статус „Политике”. Ало, сестро па ти си била уредница „Политике”!

Шта си ти урадила за „Политику” осим што си је опљачкала својом, нормалном човеку незаинтересованом, платом? Шта си ти урадила за „Политику”?

Стварно сам смешан. Шта је за „Политику” могла да уради бивша шефица Деска сарајевског „Ослобођења” која је енергију показала само једном када јој је Татић као председник распршио савез у којем она, у костиму модне линије „Деска” Максиминовић, постаје амбасадор Србије у Вашингтону.

А тек Станислава Пак: „Не очекујем да ће АВ бити шеф владе!”

Ма шта ти има да очекујеш и не очекујеш. Да ли те је неко питао шта ти очекујеш? И кога брига шта ти и да ли ти нешто очекујеш? У ком својству очекујеш? Откуд ти знаш...

Извини, на чему си?

Да се не огрешимо о Заева: „Биће мо 30. чланица НАТО-а”.

Па бићете, него шта. Бићете слуге Америкама и Шиптарима. И још се

ники број починилаца оставен.

Републичког завода за статистику са 31. децембром изазују да је поднето 1.410 пријава, а осуђено 219 злочина на условне казне, а то на новчану глобу, углавном 000 до 50.000 динара. У прошлу девет одсто насилних злочина одсто случајева суд је помену.

и се углавном покрећу због мучења паса, а у 90 одсто починиоци кривичног дела мушкарци. Једини облик животиња у коме предњаче такозвано хордашење. Реч је о великом броју животиња и паса, иако власник нида им обезбеди адекватне

истарству правде ће ро бити поднет лог да се симална казна за тво животиње ћа с 12 месеци и до пет година ора и да и борбе организоване из ве буду проглашене ивично дело

осим што пате, представљају и санитарну опасност у.

дсећа директор „Орке”, одривичног закона из 2007. на прописана казна за убијтење била је шест месеци, године касније, управо на ове организације, била на 12 месеци затвора.

новина је што су законом и отиња проглашене за кривостављања. Мањкавост је што се тако третирају са организоване из користи и због клађења. Закон је не који приреде борбу пазе, укључује Едвард Бурзаве

то пате, представља-
санитарну опасност

иректор „Орке”, од-
ног закона из 2007.
исана казна за уби-
ила је шест месеци,
касније, управо на
организације, била
есеци затвора.

је што су законом и
проглашене за кри-
вљања. Мањкавост
се тако третирају са-
зоване из користо-
клађења. Закон је
и приреде борбу па-
зује Елвир Буразе-

окић Стаменковић

вотиње су најчешће
то) и психички зло-
у се односиле на
љање.

убијања умлаћива-

них родитеља настао
такав човек с таквим
ставом према соп-
ственој нацији.

Ова карика ко-
ја недостаје декла-
рисала се мундија-
листом још ономад
када је изјавила, у су-
тон једне београдске вечери и једне
неспретне власти, како се никад није
осећала боље него док је бомбардо-
ван Београд.

Ја се, међутим, нисам осећао никад
горе него на премијери филма „Тур-
неја”, нашег кандидата за Оскара.

Парадоксално, али сасвим реал-
но ова номинација по свему је била
оправдана и очекивао се срећни ис-
ход. Зато што је филм антисрпски,
дилетантски режиран с дилетант-
ским сценаријем (такође Горан Мар-
ковић), по коме су глумци будале а
Срби убице. Насупрот њима имамо
праведне Хрвате, људине и сетне Бо-
санце који нам шапућу док притисну-
ти драматургијом и премијеровим
обезбеђењем једва дишемо на балко-
ну „Центра Сава”: „Ми смо, ба, вас во-
љели, и Звезду смо вољели и Београд
и све ваше форе а видите какви сте
ви, рибе једне (у филму је коришће-
на експлицитнија реч)”.

Глумци су глуми, борци су пијане
ретардиране крезаве ништарије, Ср-
би су балега.

Али нису сви Срби балега и нису сви
кандидовани због тога за Оскара.

Такође не пристају баш сви да ако
већ морају да једу фекалије још и хва-
ле куvara...

Јосиф Татић је играо феноменално,
у фази је (био) да више и не мора да
глуми већ само да се појављује, као
некада Марлон Брандо, као некада
Павле Вуисић, добар је био чак и Во-
ја Брајовић кога иначе не подносим,
и епизода с библиотекарком је била
сјајна (потрудио се режисер, ето, шта
хоћете, и Срби гину...) а Сергеј Три-
фуновић (кога тек не могу да видим
очима) био је сјајан.

Сергеј Трифуновић је био фено-
меналан у најупечатљивијој сцени,
у нечем најбољем што сам погледао
у биоскопима у неколико протеклих
година. Али... био је маестралан глу-

ја је енергију показала са-
мо једном када јој је Татић
као председник распршио
сан у којем она, у костим-
у модне линије „Десан-
ка Максимовић”, постаје
амбасадор Србије у Ва-
шингтону.

А тек Станислава Пак: „Не очеку-
јем да ће АВ бити шеф владе!”

Ма шта ти има да очекујеш и не оче-
кујеш. Да ли те је неко питао шта ти
очекујеш? И кога брига шта ти и да
ли ти нешто очекујеш? У ком својству
очекујеш? Откуд ти знаш...

Извини, на чему си ?

Да се не огрешимо о Заева: „Биће-
мо 30. чланица НАТО-а”.

Па бићете, него шта. Бићете слуге и
Америма и Шиптарима. И још се ра-
дујеш!?

Добићеш орден, бићеш херој, види
се то, а ако погинеш умотаће те у за-
ставу. Америчку, пошто своју државу
више немаш.

Јесте ли чули за америчког војника,
хероја, који је одликован зато што је,
приликом савезничког искрцавања у
Нормандији у Другом светском рату,
спасао животе читаве једне јединице
убивши њеног куvara?

Грађани највише верују Војсци и Цркви

верење грађана Србије у институције
још је порасло у односу на 2011. годи-
ну, а највише се верује Војсци, Цркви, по-
лицији, катастру и Народној банци, саоп-
штила је агенција за истраживање „Deer
Insights”, а преноси Танјуг.

Како се наводи, Студија задовољства
корисника услуга, као део Пројекта о
управљању непокретностима (пројекат
МПП), који Републички геодетски завод
спроводи уз финансирање Светске банке,
показала је да 57 одсто грађана највише
верује Војсци Србије, што је велики пораст
у односу на 37 одсто 2011. године.

Цркви верује 54 одсто, пет процентних
поена више него пре пет година, Републич-
ки геодетском заводу 46 одсто, што је по-

раст од 13 поена. Истраживање је спрове-
дено крајем 2016. године и почетком 2017.
године, на национално репрезентативном
узорку од 1.500 грађана Републике Срби-
је, састављеног од 60 одсто градског и 40
одсто сеоског становништва из шест реги-
она – Војводина (27 одсто), Београд (22),
Западна Србија (13), Источна Србија (9 од-
сто) и Јужна Србија (13).

Квалитативни део истраживања спрове-
ден је у Београду, Новом Саду, Нишу, Кра-
гујевцу и Новом Пазару, а истраживањем
су обухваћене и неке од осетљивих група у
популацији Србије, и то особе са инвали-
дитетом те припадници двеју најбројни-
јих националних мањина у Србији – ром-
ске и мађарске.

Фото А. Васиљевић